

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. VI. De Impedimento Cognationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

dum, sentiat & onus, ex Regula 55. de Regulis juris in 6. Et propter eandem rationem non inhabilitat talem personam ad contrahendum matrimonium; Nec obligat illum ad officium recitandum, nisi sublato metu, & coactione sponte amplectatur statum Clericalem.

Vasq. tamen tom. 3. in 3. part. disput. 236. cap. 3. cum Silv., & aliis affirmant teneri ad castitatem, tum ratione voti, tum ratione præcepti: Tenetur quidem ratione voti; quia jure Ecclesiastico solum irritatur votum emissum in Religione per gravem metum, non vero votum in susceptione Sacri Ordinis sic emissum: Tenetur etiam ratione præcepti Ecclesiastici; quia qui per metum gravem Ordines suscipit, libere consentit ad Ordines suscipiendos; (cum metus non tollat libertatem, & voluntarium simpliciter) atque adeo consentire etiam debet ad votum castitatis, & ad obligationem inde provenientem.

Neque dicas: Præceptum Ecclesiasticum cum gravi metu non obligat; Nam contra est, quia in casu nostro Ecclesia tantum accessorie obligat ad castitatem illum, qui voluntarie, licet coactus, suscipit Ordinem Sacrum; Quare si voluntarie ordinatur, voluntarie etiam suscipere debet obligationem servandi castitatem; cum accessorium sequi debeat principale.

ARTICULUS VI.

De Impedimento Cognationis.

- I. Cognatio triplex est, Spirituális, Legalis, & Naturalis, juxta triplicem modum, quo persona possunt esse propinque inter se.
- II. Explicatur quousque cognationes ista matrimonium dirimant.
- III. Plura requiruntur, ut Spirituális cognatio contrahatur.

IV. Spirituális cognatio a Patris non contrahitur, si baptismus conferatur privatim; aut si in Ecclesia solum suppleantur solemnitates. Baptizans autem illam contrahit, etiam in baptismo privato. Quid si Pater filium baptizet?

V. In baptismo, in quo Patris suscipit puerum per Procuratorem, probabilis solus Principalis cognationem contrahit.

VI. Si plures puerum teneant in baptismo, quisnam contrahit cognationem?

VII. Cognationis Legalis impedimentum probabilis per solam adoptionem perfectam contrahitur.

VIII. Num sit jure natura irritum matrimonium inter fratrem, & sororem?

IX. Quid de Matrimonio inter Avum, & Nepotem? Aut inter Affines in primo gradu?

X. Quid de matrimonio inter Patrem, & filiam?

I. **T**riplex datur Cognatio, Spirituális; Legalis, & Naturalis; quia propinquitas personarum oriri potest vel vi Sacramentorum, vel vi legis, vel ex ipsa natura.

II. Cognatio Spirituális est propinquitus quarundam personarum ex statuto Ecclesiæ surgens propter collationem, & susceptionem Baptismi, & Confirmationis. Nam sicut per generationem naturalem contrahitur cognatio naturalis; ita per generationem spiritualem factam in his Sacramentis contrahitur cognatio spirituales: Proinde dirimitur matrimonium inter baptizantem, & baptizatum, inter baptizantem, & Patrem, & Matrem baptizati; & eodem modo inter susceptorem, & susceptum, atque hujus patrem, & matrem; non vero inter susceptores ipsos; Et idem dicas in Sacramento Confirmationis ex Tri-

Trident. sess. 24. Olim cognatio spiritalis erat triplex, Paternitas, Compaternitas, & Confraternitas. Paternitas erat inter baptizantem, aut confirmantem, ac suscipientem, & baptizatum, aut confirmatum; Unde illi dicti sunt Patrini. Compaternitas erat inter baptizantem, confirmantem, suscipientem, & patrem, & matrem baptizati, aut confirmati; unde dicti sunt compatres, & commatres. Confraternitas erat inter filios baptizantis, confirmantis, suscipientis, & baptizatum, aut confirmatum. Trident. loc. cit. tamen sustulit Confraternitatem, & reliquit tantum paternitatem, & compaternitatem, & decrevit, ut unus tantum esset susceptor, sive vir, sive mulier, aut ad summum unus, & una, qui baptizatum, aut confirmatum suscipiant.

Cognatio legalis est propinquitatis quarundam personarum confurgens ex adoptione; dirimitque matrimonium inter adoptantem, & adoptatum, eisque descendentes usque ad quartum gradum: Probabile tamen est ex Dian. part. 9. tract. 6. resol. 54., quod post Trident. dirimat solum usque ad secundum gradum inclusive: Dirimit etiam inter uxorem adoptantis, & adoptatum, & viceversa inter uxorem adoptati, & adoptantem; sicut inter filios adoptantis, & adoptatum: Si tamen filii adoptantis emancipentur, aut eorum pater moriatur, cessat cognatio, atque adeo impedimentum, ut notat Bonac.

Cognatio naturalis est propinquitatis personarum orta ex hoc, quod personæ ab eodem stipite proximo per naturalem generationem descendant. Hæc cognatio olim dirimebat matrimonium usque ad septimum gradum; nunc vero post Lateranense sub Innoc. III. dirimit solum usque ad quartum gradum lineæ transversalis inclusive; Nam gradus omnes lineæ rectæ pro-

babile est, jure naturæ esse prohibitos; sicut & primum gradum lineæ transversæ.

Ita tamen numerantur gradus lineæ rectæ, ut tot gradibus distare unus dicatur ab alio, quot generationibus inferior a Superiore descendit: Verbi gratia, quia filius descendit a Patre per unicam generationem, dicitur filius uno gradu distare a Patre, seu esse illi consanguineus in primo gradu lineæ rectæ; quia vero nepos descendit ab Avo per duas generationes, ideo consanguineus est illi in secundo gradu; Et eadem ratione Pronepos Proavo est consanguineus in tertio gradu; & Abnepos ab Abavo distat in quarto; sic etiam ab Atavo, Tritavo, & aliis Majoribus.

Gradus vero lineæ transversæ ita numerantur, ut tot gradibus personæ distent inter se, quot gradibus distant a communi stipite: Verbi gratia, duo fratres dicuntur consanguinei in primo gradu; quia uno gradu distant a Patre stipite communi: Econtra Patrueles, & Consobrini dicuntur esse in secundo gradu consanguinitatis; quia a communi stipite, hoc est ab Avo duobus gradibus, seu duabus generationibus distant; Sic etiam Patruus, & Nepos sunt in secundo gradu; quia nepos, qui magis distat ab Avo communi stipite duobus gradibus distat: Verum quia Patruus uno tantum gradu distat ab Avo stipite communi, idcirco Nepos, & Patruus dicuntur habere consanguinitatem primi in secundum gradum: Et idem dicas de Amita, & Matertera cum Nepote: Præterea filii Patruelium, & Consobrinarum dicuntur esse in tertio gradu consanguinei; quia tribus gradibus distant a communi stipite, hoc est a Proavo, & sic de reliquis. Jus tamen civile computat gradus utriusque Consanguinei, & dicit, Fratres inter se distare duobus gradibus, Pa-

R - truum

trum a Nepote tribus, Patruelis quatuor, filios Patruelium sex; His explicatis

III. Quæritur primo; Quænam conditiones requirantur, ut contrahatur cognatio spiritualis?

Respondeo ex Bonac., Con., & aliis; Primo requiri, ut ii, inter quos contrahenda est cognatio spiritualis, sint baptizati; aliter cum non sint subditi Ecclesiæ, non contrahunt tale impedimentum jure Ecclesiastico introductum: Immo qui tenet alterum in confirmatione, debet esse etiam confirmatus, ex cap. *In baptismo, de consecratione*; Debet præterea habere usum rationis; aliter non posset habere sufficientem intentionem obeundi munus suum.

Secundo requiritur, ut Susceptor sit a Parentibus, vel a Parocho designatus: Debent quidem illum designare Parentes; sed in defectum Parentum, potest illum designare Parochus ex Trident.

Tertio requiritur, ut Susceptor teneat manibus susceptum, dum baptizatur, aut confirmatur; vel saltem, ut immediate ex baptizantis manibus suscipiat, ex declaratione Congregationis Cardinalium; aliter non dicetur suscipere, vel levare puerum de Sacro fonte. Præterea requiritur, ut susceptor id faciat animo obeundi munus Susceptoris; quamvis non requiratur, ut id faciat animo contrahendi cognationem spiritualem, nec sit necesse, ut Patrum respondeant in Catechismo, ut communiter docent contra Sylvest.

IV. Quarto requiritur, ut Sacramentum conferatur; Unde quando puer domi baptizatur, & in Ecclesia suppletur solemnitates, non contrahitur cognatio ab eo, qui illum suscipit in Ecclesia; quia is vere non est susceptor in baptismo: Si tamen in Ecclesia rebaptizetur sub conditione, contrahitur cognatio.

Quinto demum requiritur, ut Susceptor puerum teneat, dum baptizatus solemniter administratur: Unde quando privatim domi baptizatur, Patrini non contrahunt hanc cognationem; ut docent communius cum Suar., Sanch. contra Navar., Con., Sà, Gætier. Et ratio est, tum quia Ecclesia instituit susceptores solum in baptismo solemniter, ut constat ex Trident. loc. cit.; tum etiam, quia communiter non vocantur Compatres, & Patrini, nec tales habentur, qui suscipiunt puerum in baptismo privato. Verum qui privatim est baptizatus, Miniter, cognationem contrahit; cum talis cognatio universim ex collatione veri baptismi consurgat: Unde fit, quod si in extrema necessitate Pater baptizet filium suæ concubinæ; non possit postea matrimonium cum illa contrahere. Si vero Pater in extrema necessitate baptizet filium suæ uxoris, non impeditur a petendo debito; quia non debet hanc pœnam parere ætus ille virtutis: Si tamen filium sine necessitate baptizet, aut suscipiat, peccat quidem graviter, sed probabiliter nec impeditur a debito petendo; ut docent Suar., Con. disp. 34. dub. 8., & alii contra plures graves Doctores, ut dicemus quæst. 7. art. 3.

V. Dubium est primo; Quisnam contrahat cognationem spiritualem, quando aliquis mittit Procuratorem ad suscipiendum infantem, Principalisne, an Procurator, an neuter?

Sanch. lib. 7. disp. 59., & alii existimant, quod neuter; non enim Procurator, quia alterius nomine suscipit; Nec Principalis, quia vere non suscipit puerum de Sacro fonte, cum illum non tangat; In pœnis autem benigna interpretatio facienda est, ex *Regula 49. juris in 6.* Alii putant, quod solus Procurator cognationem contrahat; quia is vere tangit, & suscipit puerum.

Probabilis tamen docent Bonac., Con., Sa, Rebel., quod solus Principalis illam contrahat ex declaratione Cardinalium: Et ratio est, quia qui per alium facit, per seipsum facere censetur, *ex leg. Licet, de constitutione pecunie.*

Neque dicas: Si Parochus alium destinet, qui suo nomine puerum baptizet, Parochus non contrahit cognationem spirituales; ergo neque si Principalis destinet Procuratorem ad puerum suscipiendum.

Nam concessio antecedente, negatur consequentia. Disparitas patet; quia qui baptizat, non potest nomine alterius hominis baptizare; sustinet enim immediate personam Christi, & est verus minister baptismi; unde iste cognationem contrahit, & non Parochus, qui solum dare potest licentiam, non vero constituere illum Procuratorem ad conferendum baptismum: Contra vero in casu nostro.

VI. Dubium est secundo; Quando plures tenent puerum in baptismo, omnino, an aliqui; Et quanam contrahunt hanc cognationem?

Respondeo, illam contrahi solum a designatis, quamvis contra voluntatem Parochi: Si tamen plures, quam unus, & una sint designati, prius vir, & prima mulier ex designatis, qui puerum tangunt, illam contrahunt; Quod si plures simul puerum tangant, putant aliqui, neminem cognationem contrahere; quia nemo obit illud munus juxta formam a Trident. præscriptam: Communiter tamen cum Sanch., Bonac., Con. docent, quod omnes illam contrahant ex declaratione Cardinalium; nam quamvis Trident. prohibeat, ne plures id munus obeant, factum tamen non irritat.

VII. Queritur secundo; Utrum impedimentum cognationis legalis oria-

tur solum ex adoptione perfecta, an etiam ex imperfecta?

Pro responsione notandum primo, Adoptionem esse legitimam assumptionem extraneæ personæ in filium, vel nepotem; neque enim potest quis adoptari in fratrem, vel parentem, *ex leg. Nec apud, Cod. de hereditatis constitutione.*

Notandum secundo, ad adoptionem requiri primo, ut adoptans non sit femina; secundo, ut sit sui juris, & major viginti quinque annis; nam usque ad vigesimum quintum annum jure communi non habet administrationem bonorum, exceptis castrensibus, vel quasi castrensibus. Tertio, ut excedat adoptatum saltem decem, & octo annis, & quod possit esse ejus Pater carnalis: Quare etiam Sacerdos potest adoptare; non tamen frigidus, & qui ex alio defectu naturali habet impotentiam ad generandum; cum adoptio sit instituta ad suppleendum defectum filiorum.

Notandum ultimo, Adoptionem perfectam dici illam, qua adoptatus transit in potestatem adoptantis, sique ejus hæres necessarius etiam ex testamento; quod fit auctoritate suprema Principis. Dicitur vero adoptio imperfecta, seu simplex, qua adoptatus non transit tanquam filius in potestatem adoptantis, nec est ejus hæres necessarius ex testamento, sed solum ab intestato; & fieri potest auctoritate Magistratus inferioris. His explicatis.

Respondeo, Hurt., Rebel., Pal. apud Dian. part. 9. tract. 6. resol. 54. docere, etiam ex adoptione imperfecta oriri impedimentum cognationis legalis; quia etiam adoptio imperfecta est vera adoptio. Sed communius cum Sanch., Reginald., Bonac., Perez negant, quia cum matrimonium sit materia favorabilis, impedimenta retrahenda sunt: Et omnia.

omnia jura, quæ in contrarium adducuntur, explicari possunt de adoptione perfecta. Propter eandem rationem communiter docent, cognationem hanc non oriri inter Arrogatum, seu Adoptatum, & filiam illegitimam adoptantis.

VIII. Quæritur tertio; quodnam matrimonium inter consanguineos sit irritum jure naturæ, ita ut nec inter Infideles sit validum, nec possit Pontifex ad illud dispensare?

Respondeo, certum omnino esse, quod etiam matrimonium contractum ex dispensatione Pontificis inter Patrum, vel Avunculum, & Nepotem, sit validum; cum in dies Pontifex in eo dispenset. Dubium quidem solum est, an sit jure naturæ irritum matrimonium inter consanguineos in primo gradu lineæ rectæ, puta, inter Patrem, & filiam, inter Avum, & Nepotem, & inter consanguineos in primo gradu lineæ transversæ, puta, inter fratrem, & sororem? Et idem quæritur de affinibus in primo gradu; Utrum scilicet Titius mortua Berta uxore possit valide contrahere matrimonium cum sorore Bertæ ex dispensatione Pontificis?

Circa matrimonium inter fratrem, & sororem esse jure naturæ irritum, & indispensabile, docent Vasq., Sanch., Rebel., Bonac. apud Dian. part. 8. tract. 9. resol. 70. Sed probabilius Hurt., Pont., Præposit., Perez apud eundem negant; cum Deus voluerit genus humanum propagari per matrimonium inter fratres, & sorores, videlicet inter filios, & filias Adami, & Evæ.

Neque dicas; Apud omnes gentes matrimonium inter fratrem, & sororem prohibetur; ergo jure naturæ est irritum.

Nam primo falsum esse antecedens, docet Dian. loc. citat., cum apud Ægyptios, & Athenienses permitte-

retur; immo apud Judæos olim illud permitti, videntur ostendere verba illa, quæ dixit Thamar filia David fratri suo Amon 2. Regum 13. *Noli frater mi, noli opprimere me, vel facere stultitiam hanc, quin potius loquere ad Regem, qui non negabit mi tibi*: Secundo concessio antecedente negari potest consequentia; ex eo enim, quod prohibeatur apud omnes gentes tale matrimonium, sequitur solum, quod ferat secum indecentiam, quæ sine gravissima necessitate non possit cohonestari; Sicut fert aliquam indecentiam, quod idem ducat successive duas sorores, quod Privignus ducat Novercam, aut Vitricus Privignum; quod matrimonium infidelium consummatum dissolvatur; quod habens votum simplex castitatis contrahat matrimonium; & tamen in his omnibus casibus Pontifex potest dispensare; ergo etiam in casu nostro. Quædam enim sunt prohibita jure naturali primario, verbi gratia, odium Dei, libido contra naturam, mendacium, &c., quæ nulla ratione cohonestari possunt; quædam vero sunt prohibita jure naturali secundario, verbi gratia, furtum, occisio Innocentis, Polygamia, Dissolubilitas matrimonii, &c. quæ scilicet ex aliqua causa cohonestari possunt, ut diximus quæst. 3. art. 3. Quamvis enim homicidium, verbi gratia, sit contra naturam, tamen licite Abraham volebat occidere Isaac, & licite Judex occidit reum; Eodem pacto discurrendum in casu nostro, videlicet matrimonium inter fratrem, & sororem esse contra jus naturæ secundarium, ita ut concurrente urgentissima causa, possit etiam Pontifex in eo dispensare; cum non sit id prohibitum Pontifici a Deo; Sicut prohibitum est in lege nova, quod possit Pontifex dispensare in Polygamia, aut in dissolutione matrimonii consummati inter fideles; ut con-

stat

stat ex illo : *Quod Deus conjunxit , homo non separet .*

Notandum tamen , quod Pontifex requisitus ad dispensandum in matrimonio inter fratrem , & sororem , nunquam voluit dispensare ; ut notat Bonac. num. 12. ; Quod signum est , causam justam ad dispensandum debere esse gravissimam , quæ vix accidit .

IX. Ex hac doctrina inferitur , quod possit etiam Pontifex ex urgentissima causa dispensare in matrimonio inter Avum , & Nepotem ; ut docet Sanch. lib. 7. disp. 51. , Bonac. , Dian. part. 8. tract. 1. resol. 69. contra Con. disp. 32. Ratio est , quia participatio sanguinis , quæ provenit a stipite , & transfunditur in descendentes , eo debiliior est , quo pluribus per gradus communicatur ; consequenter , etiam si matrimonium inter consanguineos in primo gradu lineæ rectæ esset contra reverentiam Parentibus debitam , & jure naturæ irritum , non videtur tamen esse irritum in secundo , tertio , & aliis gradibus lineæ rectæ ; Quare inter infideles validum est matrimonium Bertæ cum suo Avo , Proavo , Abavo , necnon cum suo Nepote , Pronepote , & Abnepote ; & inter fideles etiam est validum extra quartum gradum lineæ rectæ , videlicet Bertæ cum suo Atavo , Tritavo , &c. si forte viverent .

Dices cum Con. *In lege Nuptia 53. ff. de ritu nuptiar.* dicitur , Jure Gentium (quo vocabulo Jurisconsulti appellant Jus naturæ) inter ascendentes in infinitum incestuosas nuptias contrahi , easque consistere non posse ; quia scilicet omnes ascendentes dicuntur vere Parentes , seu genitores , & debetur iis naturaliter idem honor , qui debetur Patri , & Matri : Immo secundum recentissimam consuetudinem major honor debetur illis , tanquam veris , & altioribus principibus ; ut propterea apud omnes gen-

tes fuerint abominabilia hæc matrimonia non minus , quam Patris cum filia : Ex quo sequitur , quod si Adam resurgeret , invalide matrimonium cum quacumque contraheret .

Respondeo tamen ex Sanch. , falsum esse , quod jure gentium incestuosæ sint nuptiæ cum ascendentibus in linea recta ; sunt quidem indecentes , non secus ac inter fratrem , & sororem ; sed data urgentissima causa possunt cohonestari . Nec refert , quod jus civile illas prohibeat ; Nam solius juris Canonici est , stabilire impedimenta matrimonii inter fideles ; ita ut jus civile quoad hoc non liget fideles , nisi expressè jure canonico approbetur ; ut ostendit Sanch. lib. 7. disp. 3. At jus Canonicum irritat solum matrimonium inter consanguineos usque ad quartum gradum , non distinguens , an sit ascendentium , vel collateralium ; ergo matrimonium cum ascendentibus extra quartum gradum non est irritum . Ad id , quod additur , dico , Avum esse principium per accidens Nepotis , & potius est conditio applicans Patrem productivum filii , quam sit principium filii ; & ideo non debetur Avo illa naturalis reverentia , quæ debetur Patri , qui est principium per se : Solum reverentia politica major est respectu Avi , quam respectu Patris ; quia Avum , ut primum dominum , & primum in gubernando principium revereri debemus .

Eodem modo discurrendum de matrimonio inter affines in primo gradu ; præsertim cum sciamus , quod Pontifex in multis casibus dispensavit , ut idem post matrimonium cum una sorore consummatum , illa mortua , duceret secundam sororem ; necnon quod eadem fœmina nuberet eodem modo duobus fratribus , ut videre est apud Dian. part. 8. tract. 1. resol. 68. ; ubi ostenditur ab omnibus pene A-

cade-

eadem. Orbis Christiani approbatam fuisse dispensationem Julii II., quod Henricus VIII. Rex Angliæ nuberet Catharinæ filia Regis Hispaniarum Viduæ Principis de Galles fratris ejusdem Henrici. Verum quidem est, S. Joannem Baptistam dixisse Herodi Matth. 14. *Non licet tibi habere uxorem fratris tui*; Sed id non licebat, vel quia Herodes habebat illam adhuc vivo fratre suo, ut exponit Hieronymus; vel, ut alii, quia contra legem Judaicam habebat talem uxorem; Nam Levit. 18. prohibebatur, fratrem copulari uxori fratris defuncti, quando frater reliquerat semen, ut acciderat in casu nostro.

X. Quærendum superest, non quidem ad praxim, sed ad profundam intelligentiam doctrinæ; An jure naturæ irritum sit matrimonium inter Patrem, & filiam, vel inter matrem, & filium; ita ut Pontifex in eo dispensare non possit, etiam si in Orbe solus Pater, & filia essent superstites, & ipse Pontifex esset inhabilis ad generandum?

Respondeo, Perez disp. 38. sect. 3. docere, quod in tali casu nec Deus ipse posset dispensare, eo quod tale matrimonium sit intrinsece malum, non secus ac mendacium, & libido contra naturam. Verum quamvis communiter Doctores, & Juristæ doceant, esse jure naturæ irritum tale matrimonium, ita ut Pontifex in eo dispensare non possit; multi tamen cum Pont., Henr., Filliuc., Sanch. lib. 7. disp. 51., & aliis apud Dian. part. 8. tract. 1. resol. 71. docent, quod possit etiam ex urgentissima causa illud cohonestari; sicut occisio innocentis cohonestatur, accedente Dei præcepto. Unde docent, in casu extremæ necessitatis propagandi genus humanum matrimonium inter Patrem, & filiam esse licitum; quia in

in tali casu potius prævaleret obligatio conservandi genus humanum, quam obligatio non contrahendi cum Parentibus, orta ex reverentia naturali illis debita. Nam damnum privatum irreverentiæ Paternæ confurgens ex tali matrimonio debet cedere, & cohonestari propter bonum commune conservationis speciei humanæ, quod est altioris ordinis.

Hinc fit, quod in tali casu Pontifex non dispensaret, sed solum declararet obligationem naturalem non contrahendi cum Parentibus cedere de facto alteri præstantiori obligationi naturali conservandi genus humanum; Sicut obligatio naturalis non occidendi innocentem cedit alteri præstantiori obligationi naturali obediendi præcepto Dei, qui est Dominus vitæ innocentis: Contra vero in matrimonio inter fratrem, & sororem, ac inter Avum, & Nepotem, necnon in primo gradu affinitatis potest absolute Pontifex dispensare; Nec si ea matrimonia inter Infideles contrahantur, sunt jure naturæ irrita, sed solum de facto sunt irrita jure positivo, in quo Pontifex Legislator potest dispensare, ut offendimus contra nonnullos.

ARTICULUS VII.

De Impedimento Affinitatis.

- I. *Quid sit Affinitas? Et quomodo Affinitas non pariat Affinitatem?*
- II. *Ea dirimit Matrimonium usque ad quartum gradum, si oriatur ex copula licita; usque ad secundum vero, si ex fornicaria.*
- III. *Si matrimonium sit ratum, & non consummatum, contrahitur impedimentum publica honestatis usque ad quartum gradum, non vero affinitatis.*
- IV. *Probabilius non est jure naturali irritum matrimonium inter Præ-*
gnum,